

Boykot fotografiet

Foto/film & videos anmelder læste aviserne og besøgte Martine Tulets udstilling. Han forstod ingenting.

Af Carsten Brandt

En torsdag aften i november på det sorte New York. Der var min første tank, da jeg trådte ud fra Martine Tulets udstilling. Inden i lyset var de rige. Fotografier med lækre kvinder, store skulder-kravler og blide kroppe og bryster. Lige var hermed med ambrosia og indvandrere. Rødelse unge med guldtand og tøjvæveri i universiteterne af New York. Ikke så forskellig fra vore datterne og mæret om det. Ikke ikke, som de, der var inde i lyset, kaldte New York.

Aviserne
For sig selv i New York, havde jeg læst formiddagens avis. Den, der boykoter det af anmelder og efter eget udslag ikke begår mudderkastning, havde anmelder muddert og skrevet at "Den franske fotograf Martine Tulets indrømmer sine veninder muddert og tog dem for at ikke deres mere."

Fotografier må være et nyt ord i fotografiet. Måske var deres skulpturer, ingenting andet den dag i november. Uanset denne fotografiske udsættelse, kunne sådan læsning sammenlægges fra Martine Tulets pressemeddelelse. Den konkurrerende avis, avisen med Danmarkens eneste L&L-kan havde overskrevet: "Erotisk udstilling København" og talte om smukke, skulpturelle og erotiske fotografier. Grunden til, at jeg kaster mig over pressen om at denne udstilling, er,

Martine Tulets fotografier af Finn Petersen Fønss

at de omfattede den. Der har hele videnen været et udsat af gode og spændende udstillinger i København.

Næsten ingen er blevet omfattet. Kun når der er bare bryster og numser, træder fotografierne ind i funktion. Og det er ikke kun formiddagens avis. Selv aviser, der skrives for den lille købstad i Jylland, havde en artikel med to billeder og titlen "Et blødt udseende møder sig i New York".

Hor mange andre fotoudstillinger i hovedstadsområdet har der været omfattet?

Selv om aviser sælges, fordi de indrømder billeder af afkrævede kvinder, så er det en manipulation af læsere, når man næsten kun omfatter udstillinger med bare damer. Fotografier er meget mere end det.

Fotografier ville være bedst tjent med, at formiddagens avis boykoterede

14.8

Her, der de havde været en skulptur og ikke en fotograf af et menneske, så var kunstneren blevet berørt.

Som en klassisk skulptur - her brysternes form viser, at det er et rigtig menneske.

15

MUDDERKASTNING

den. Sammen med resten af velsigelig den.

Udstillingen
Man har sagt meget om Martine Tulets udstilling. Der var mange billeder, og de var indbyrdes forskellige. Erotiske, var det eneste, de ikke tog sig af.

Motivene til næsten alle billederne er kroppe, som for de fleste vedkommende er smukt ind i muddert. Børstetegner, former, enhver, dram om at være og begjæret for de smukke, som kommer senere, også næppe mere. Lige kan man på forme, som man vil.

Tilbage er afkrævet.
Martine Tulets billeder giver en enkeltstående chance for virkelig at se kvinde kroppe. Teknikken isolerer motivet og lader kroppen træde frem som en klassisk skulptur. Men uden skulpturens detaljerede udsættelse.

Her er det tydeligt, at kroppe har hver sin individualitet. Det er kroppen, der er blevet brugt. Måske er det svært, at Martine har samlet på de smukkeste kroppe. Det ville have været spændende at se en rigtig New York poseidamer i den samme her.

Hor vilkårene bilde dem er, fremgår det, at der ikke var et eneste, der på associationer i retning af Freud'ske, af tænde-erotik. Sikkert har en fotograf holdt tungten så lige mundt.

Udstillingen var også et opgør med den idé, at en fotoudstilling er et åbent billedrum (af fotografen). Her var billederne kopieret i størrelser fra 50 x 70 til 100 x 140, og dette gjorde, at de kunne stå på fot. Schöners udsættelse blev kule.

En så gennemført udstilling kan kun læses af en fotograf, der er såvel amatør som fotograf. En så respektfuld omgang med den nagerfotografiske tradition kombineret med en behersket præcision fra fotografens færdigheder, er kun muligt, hvis man er fotografisk udsættelse.

Når man har besøgt Martine Tulets i vore mesters lejlighed i New York, så er det et spørgsmål, der presser sig på: Hvorfor skuffer man muddert med i byen. Herdes mand betragtede mig, at det var karamelle, som for at få den rigtige koncentration havde haft en tur i bløddet.

Så afkrævede bled hun en grevsk statue på ryggen.

16.8